

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/40167 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 20 februari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 februari 2007, verzonden op 23 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

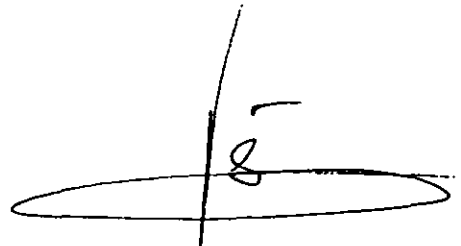
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2007

309-534.

Verzonden: **12 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

17

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevonzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 05/40167 (beroep)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 20 februari 2007

in de zaak van:

geboren op _____, van Soedanese nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. M. Berg, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. L.R. Reesink, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 23 maart 2001 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 7 september, verzonden 9 september 2004, afgewezen. Eiseres heeft tegen het besluit op 29 september 2004 beroep ingesteld. Op 16 maart 2005 heeft deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd. Bij besluit van 17 augustus 2005 is de aanvraag opnieuw afgewezen. Hiertegen is op 5 september 2005 door eiseres beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft op 17 november 2006 een verwoenschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 28 november 2006. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Eiseres heeft ter onderbouwing van haar aanvraag het volgende aangevoerd. Eiseres is geboren in _____ Soedan en behoort tot de Moro stam die behoort tot de Nuba bevolkingsgroep. Ze was advocaat in Soedan. Ze is op 12 januari 2001 gearresteerd

zaaknummer: AWB 05/40167 (beroep)

2

omdat zij ervan werd verdacht steun te betuigen aan een protestactie voor twee advocaten die waren gearresteerd. Ze werd ervan beschuldigd sympathieën te hebben voor de Democratische Alliantie en mensen op te zetten tegen het regime. Bovendien werd ze verdacht van samenwerken met de rebellen. Ze is eerder in 1996 en 2000 om diezelfde redenen gearresteerd. Ze werd sinds haar studententijd in de gaten gehouden door de veiligheidsdienst. Op 10 maart 2001 heeft ze kunnen ontsnappen. Ze heeft met hulp van een vriend, en een collega, het land verlaten.

- 2.3 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.
- 2.4 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.5 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.6 Verweerder heeft aan eiseres tegengeworpen dat ze geen documenten ter vaststelling van haar reisroute en onvoldoende documenten ter staving van haar asielslaas heeft overgelegd.
- 2.7 In de gronden van beroep van 26 september 2005 wordt voor wat betreft de ongedocumenteerdheid verwezen naar de door eiseres overgelegde identiteitskaart en de ingezetenenverklaring. De rechtbank merkt hierover op dat eiseres thans niet wordt verweten dat documenten betreffende de identiteit ontbreken. De identiteitskaart en de ingezetenenverklaring ondervangen niet het verwijt ten aanzien van het ontbreken van documenten met betrekking tot de reisroute en de onderbouwing van het asielslaas.
- 2.8 Ten aanzien van het verwijt dat eiseres onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van haar reisroute overweegt verweerder in het voornemen, waarnaar in het besluit wordt verwezen, dat eiseres geen grensoverschrijdingdocument of ander indicatief bewijs heeft overgelegd. De verklaring van eiseres hiervoor, namelijk dat zij geen reisdocument in handen heeft gehad omdat de reisagent deze had, acht verweerder niet toereikend. Verweerder meent dat, nu eiseres op verschillende luchthavens bij grenscontroles persoonlijk moet zijn gecontroleerd en aangezien zij heeft verklaard ook te zijn gefouilleerd, het niet geloofwaardig is dat zij op geen enkel moment een grensoverschrijdingsdocument in handen zou hebben gehad. Voorts acht verweerder het niet aannemelijk dat eiseres, die Arabisch kan lezen en schrijven en hoogopgeleid is, niet zou weten in welk land zij een massalanding heeft gemaakt. In de gronden van beroep wordt op dit punt verwezen naar de zienswijze. Hierin worden de door verweerder in het voornemen besproken reacties van eiser met betrekking tot het ontbreken van documenten ter vaststelling van de reisroute herhaald.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres toerekenbaar ongedocumenteerd is met betrekking tot de reisroute en dat haar verklaringen daarvoor onvoldoende zijn.

- 2.9 Ten aanzien van het verwijt dat eiseres onvoldoende documenten ter staving van haar asielaas heeft overgelegd, zijn geen beroepsgronden aangevoerd. Verweerder heeft in het voornemen overwogen dat het bevreemding wekt dat eiseres wel verklaringen ten aanzien van haar werkzaamheden in Khartoum heeft overgelegd, maar geen verklaringen ten aanzien van haar verblijf in . noch recente bewijzen van haar verblijf in . Eerst op 21 februari 2006 heeft de gemachtigde van eiseres de rechtbank stukken doen toekomen waarin zou worden bevestigd dat eiseres in . heeft gewoond en gewerkt. Het betreft een verklaring van advocaat en notaris Yousif Awad Oshallah te Khartoum, gedateerd 27 december 2002, waarin wordt aangegeven dat eiseres werkzaam was bij de heer , advocaat in . Voorts is overgelegd een woonverklaring van 21 december 2005 waarin wordt verklaard dat eiseres woont in de wijk . De rechtbank is met verweerder van oordeel dat niet valt in te zien dat deze verklaringen niet eerder hadden kunnen worden overgelegd, zodat geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 83 Vw en het alsnog overleggen van deze verklaringen niet kan afdoen aan het eerder ingenomen standpunt ten aanzien van het ontbreken van dergelijke bewijzen.
- 2.10 Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reisdocumenten en documenten ter staving van haar asielaas haar niet is toe te rekenen. Verweerder mocht derhalve het gestelde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw bij de beoordeling van de aanvraag betrekken en verweerder heeft kunnen concluderen dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het relaas van eiseres.
- 2.11 Ten aanzien van de geloofwaardigheid van de verklaringen overweegt verweerder dat twijfel is ontstaan over de gestelde afkomst van eiseres uit het Moro gebied in het Nuba gebergte, vanwege de door eiseres naar haar eigen zeggen in de Moro taal opgeschreven telwoorden één tot en met tien, welke niet kloppen met de Moro taal en vanwege de omstandigheid dat eiseres niet kan aangeven waar de Moro precies vandaan komen in het Nuba gebied.
- 2.12 Teneinde eiseres in de gelegenheid te stellen om de twijfel aan haar afkomst te weerleggen, heeft verweerder een taalanalyse laten verrichten. Hiermee komt verweerder eiseres tegemoet bij de voldoening aan de op haar rustende verplichting om de aan haar aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken. Anders dan eiseres meent, blijft de bewijslast ten aanzien van het aannemelijk maken van de aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden, waartoe ook haar afkomst behoort, ook na het verrichten van een door verweerder aangeboden taalanalyse, bij eiseres liggen.
- 2.13 In het rapport taalanalyse van 6 augustus 2002 wordt geconstateerd dat eiseres geen stamtaal spreekt en dat de informatie die eiseres geeft over haar gebied en haar stam oppervlakkig is en grotendeels onjuist. De conclusie in het rapport taalanalyse van 6 augustus 2002 luidt dat eiseres eenduidig herleidbaar is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Soedan, regio Khartoum. Zij is eenduidig niet herleidbaar

zaaknummer: AWB 05/40167 (beroep)

4

tot de spraakgemeenschap van de Nuba bergen. Het is niet aannemelijk dat zij tot enige Nuba stam behoort.

- 2.14 Eiseres heeft op 24 november 2004 een rapport contra-expertise van 21 november 2004 overgelegd. Uit deze expertise komt, samengevat en voor zover van belang, naar voren dat de eerste taal van eiseres beslist Arabisch is en dat dit een geografisch neutrale vorm van Arabisch betreft zoals gebruikelijk in academische kringen in Soedan. Het is niet mogelijk in haar spraak een regionaal dialect te herkennen.
- 2.15 Eiseres heeft betoogd dat uit de resultaten van de taalanalyse niet kan worden geconcludeerd dat zij niet uit het Nuba gebied afkomstig is. Onder verwijzing naar een overgelegde brief van Vluchtelingenwerk Rijnmond wordt het standpunt onderbouwd dat veel personen uit het Nuba gebied hun stamtaal niet meer zouden spreken. In beroep is vervolgens door eiseres erkend dat zij nauwelijks tot geen Moro spreekt. Eiseres stelt dat zij niet in de taal is opgevoed en van haar ouders slechts enkele woorden heeft geleerd. Verder zou zij ervoor hebben gekozen om Khartoum Arabisch te spreken om zo haar kansen op de arbeidsmarkt te vergroten en niet als Nuba te worden achtergesteld.
- 2.16 Verweerder stelt zich op het standpunt dat de erkenning door eiseres dat zij nauwelijks de Moro taal spreekt in tegenspraak is met hetgeen eiseres eerder heeft verklaard, namelijk dat haar taal van oorsprong Nuba is en dat zij de stamtaal Moro spreekt. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat eiseres met de contra-expertise van 21 november 2004 er niet in is geslaagd aannemelijk te maken dat zij tot de Moro stam behoort en afkomstig is uit het Nuba gebied.
- 2.17 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres door middel van de taalanalyse noch door middel van de contra-expertise aannemelijk heeft gemaakt dat zij een Moro is uit het Nuba gebied.
- 2.18 Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt stellen dat het asielverzoek van eiseres, met in begrip van de gestelde Moro afkomst, ongeloofwaardig is. Mitsdien hoefde niet inhoudelijk getoetst te worden aan de gronden van artikel 29, aanhef en eerste lid, Vw.
- 2.19 Het beroep is derhalve ongegrond.
- 2.20 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 05/40167 (beroep)

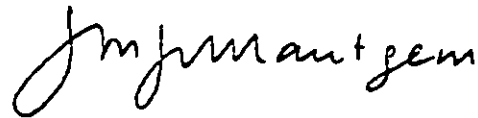
5

3. Beslissing

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, en op 20 februari 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S. Kujs, griffier.

afschrift verzonden op: 23 FEB. 2007

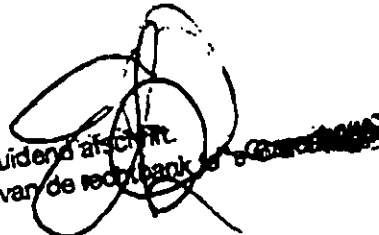
Coll: PB

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

wormhoudt berg advocaten

REDS NEDERLAND

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van
De Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Mr. M. Berg

Mr. S. Brouwer

Mr. R. Goetsch

Mr. A.M. van den Hurk

Mr. R.H. Wormhoudt

tevens per telefax 070-3651380

Betreft: 05/40167
070.205.9288
/ Staat

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1614-C	9 MRT 2007
Zak	20070194611/2
AAN	12
BEHANDELD: DO:	PAR:

Amstelveenseweg 4
1075 XH Amsterdam
T 020 - 618 53 30
F 020 - 618 90 85
E secretariaat@
wormhoudtbergadvocaten.nl

Amsterdam, 19 maart 2007

Hoger beroepschrift

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op _____ van Soedanese nationaliteit, verblijvende
te _____ woonplaats kiezende ten kantore van mr M. Berg, Amstelveenseweg 4
te Amsterdam, die door haar bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit
hoger beroep en als zodanig zal optreden.

Appellante stelt hiermede tijdig hoger beroep in van de uitspraak van de Rechtbank 's-
Gravenhage, nevenzittingplaats Haarlem d.d. 23 februari 2007 (bijlage)

De grieven welke appellante aanvoert zijn de navolgende.

Grief 1.

Appellante kan zich niet verenigen met het gestelde in overweging 2.9 van de
Rechtbank, waar wordt overwogen:

*"De rechtbank is met verweerder van oordeel dat niet valt in te zien dat deze
verklaringen niet eerder hadden kunnen worden overgelegd, zodat geen sprake is van
nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 83 VW.*

Toelichting

Naar het oordeel van appellante miskent de rechtbank met de hierboven omschreven overweging dat geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden, maar van een nadere onderbouwing van een vanaf het begin door haar ingenomen standpunt met betrekking tot haar werkzaamheden en haar woonplaats.

Het voorgaande klemmt temeer nu appellante in de eerdere stadia van de procedure wel stukken heeft overgelegd met betrekking tot haar identiteit en haar werkzaamheden in Khartoum.

Onder die omstandigheden hadden de Minister en de rechtbank niet kunnen oordelen dat appellante onvoldoende documenten ter staving van haar asielrelaas heeft overgelegd.

Namens appellante wordt in dat verband ook nadrukkelijk gewezen op het bepaalde in art. 4 Ri 2004/83.

Grief 2

Appellante kan zich evenmin verenigen met de overwegingen 2.17 en 2.19 waarin wordt gesteld:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres door middel van de taalanalyse noch door middel van de contra expertise aannemelijk heeft gemaakt dat zij een Moro uit het Nuba gebied is. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres, met inbegrip van de gestelde Moro afkomst, ongeloofwaardig is. Mitsdien hoefde niet inhoudelijk getoetst te worden aan de gronden van artikel 29, aanhef en eerste lid VW".

Toelichting:

Appellante heeft vanaf het begin van de procedure, vide de zienswijze d.d. 18 oktober 2002, verklaard dat zij niet of nauwelijks Moro spreekt. Dat wordt in de taalanalyse bevestigd.

Van een tegenstrijdigheid, zoals de rechtbank stelt, is dan ook geen sprake.

Bovendien is van belang dat appellante nadrukkelijk heeft aangegeven dat haar Nuba achtergrond slechts zijdelings relevant is voor haar asielaanvraag, nu zij is gevlucht vanwege de problemen welke zij ten gevolge van haar politieke activiteiten van de kant van de Soedanese overheid ondervond.

Met betrekking tot de achtergronden van appellante en haar werkzaamheden als advocate in wordt bovendien herhaald datgene wat zij ook in zienswijze en beroep heeft aangevoerd, namelijk dat zij blijk geeft van zodanige kennis, bijvoorbeeld

over de namen van de rechters in en over de wijken van dat uit het feit dat zij geen Moro spreekt niet de conclusie kan worden getrokken dat om die reden het relaas als ongeloofwaardig moet worden aangemerkt, althans dat de Minister dat de Minister de door appellante afgelegde verklaringen op eenvoudige wijze had kunnen verifiëren.

Naar het oordeel van appellant is de bestreden uitspraak dan ook in strijd met artt. 8:69 en 8:70 AWB

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak dan ook niet in stand blijven.

Redenen waarom:

Appellante Uw College verzoekt de uitspraak d.d. 23 februari 2007 van de rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, te vernietigen.

Amsterdam, 19 maart 2007

Gemachtigde

